DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXV. ZATURDAG den 28sten AUGUSTUS 1847. No. 35.

Op den 8 July begonnen de teregtzittingen voor het geregtshof in de kamer van Pairs in de zaak van den Heer Teste, voormaligen Minister van Publieke Werken. De Generaal Cubières, de Heeren Teste, Parmentier en Pellapra, Pairs van Frankryk, stonden te regt voor dit geregtshof, beschuldigd wegens *escroquerie* (opligting) omkoopery en bedriegery.

Het volgende is de zakelyke inhoud der beschuldiging :— In 1826 werd er een genootschap opgerigt door den Heer Parmentier en andere personen om een kolenmyn te Gouhenans te ontginnen. Korten tyd na dat de werkzaamheden begonnen waren, werd er een zoutmyn ontdekt binnen het aan de kolenmyn kompagnie afgestane terrein ; om dit nieuwe myn te ontginnen was er eene afzonderlyke vergunning van het gouvernement noodig ; de Generaal Cubières en de Heer Parmentier traden in onderhandelingen met den Minister Teste om de vergunning te koopen ; deze onderhandelingen werden op onderscheidene tydstippen eenige jaren lang aangehouden ; en op den 14 January 1842 schreef Generaal Cubières aan zynen vennoot, den Heer Parmentier, dat het gouvernement in handen was van hebzuchtige en bedorvene menschen, en dat hy door middel van dit ligt omkooplyke kabinet in staat was zich der noodige ondersteuning te verzekeren, om in hunne onderneming welteslagen.

Hierop begon men met kuiperyen, welke een langen tyd duurden, en waarin geld en bewyzen van aandeelen eene voorname rol speelden. De Heer Teste nam voor zich 25 bewyzen van aandeelen in de onderneming van Gouhenans. Het is echter niet gebleken, dat hy ooit eenig aandeel gehad heeft in de voordeelen of opbrengsten van deze onderneming. Het is integendeel gebleken, dat by eene tweede regeling der zaken van het genootschap die aandeelen in handen van Generaal Cubières bleven en by die gelegenheid vernield werden.

Men dacht algemeen, dat Generaal Cubières de hoofd bestuurder in deze kuiperyen was, tot dat Pellapra zich uit de voeten maakte en er eene geheime correspondentie aan het licht gebragt werd, waaruit bleek, dat Cubières de dupe en niet de ontwerper van deze bedriegery was.

Het verhoor van Generaal Cubières was zoo uiteenloopend en zoo vol tegenstrydigheden, dat het niet mogelyk was eenig geloof er aan te slaan. De regtsgedingen voor het geregtshof van Pairs waren zoo ongeregeld en verward, dat het bykans onmogelyk was achter de waarheid te komen. De teregtzittingen hadden reeds eenige dagen geduurd, zonder dat men een regt begrip der zaak kon krygen, toen de echtgenoot van den Heer Pellapra een aantal documenten naar den kanzelier van het hof zond, waaruit bleek, dat de Heer Pellapra aan den Heer Teste eene som van *drie en negentig duizend* franken betaald heeft om de vergunning te erlangen.

Deze bewyzen werden versterkt door eene rekeningcourant van den bankier des Heeren Pellapra en door de getuigenis van zynen *agent de change* en die van zynen notaris. Deze laatste verklaarde dat het geld aan den Heer Teste is betaald geworden. De Generaal Cubières bevestigde als toen deze getuigenis met de verklaring, dat hy de eerste niet wilde zyn om die verklaring afteleggen, maar dat hy nu kon getuigen te voren te hebben gehoord, dat de notaris van den Heer Pellapra aan dezen heeft gezegd, dat het geld aan den Heer Teste is betaald geworden.

Het is onwederlegbaar beweezen, dat op dienzelfden dag eene geldbelegging van omtrent 90,000 franken, in *bons royaux* door den Heer Teste, zoon van den Minister, is geschied.

In weerwil van deze onwederlegbare bewyzen en getuigenissen liet de Heer Teste in zyne tegenwoordigheid de getuigen op contravragen hooren met al die bedaardheid en behendigheid, welke een practizyn in de zaak van zyn client zou doen. Hy bleef die bedaardheid behouden gedurende al deze verhooren, eindelyk toen de zitting tegen 6 ure zou gesloten worden en het bewys wegens het beleggen van het geld tegen hem ingebragt werd, begaf hem de moed. Zyne misdadigheid was in zyne eigene oogen zonneklaar beweezen ; hy bezweek toen ; hy was niet meer die magtvolle man, met het hoofd omhoog, maar sloop weg voor het gezigt der toehoorders in eene vernederende houding.

In zyne gevangenis van Luxemburg terug gebragt, sloeg hy de hand aan zich zelven ; hy deed twee malen pogingen om zich het leven te benemen. Hierop werden de kanzelier en de opper referendaris by hem geroepen, en hy beleed hun zyne schuld.

In de zitting van den 13 werd een brief van den Heer Teste door den griffier voorgelezen, waarin hy zich aan de barmhartigheid van het hof onderwierp, verklarende, dat door de bewyzen, welke den vorigen dag tegen hem ingebragt zyn, hy de instructie zyner zaak beschouwde gesloten te zyn, en dat hy zich onderwierp aan het vonnis van het hof. Alle verdere nutte looze tegenstand zou, naar zyn inzien, zyne zaak eerder benadeelen, dan dienstig zyn.

Al de verdedigers van de beschuldigden wendden zich toen tot het hof, verklaren de hunne clienten schuldig en verzochten verzachting van straf. De Heer Debault deed eene nadrukkelyke aanspraak ten gunste des zoons van den Heer Teste en zeide : dat deze onschuldig is en geheel onbekend was met de zaak, ofschoon daarin te hebben gehandeld ; hy besloot zyne woorden met de gezegde van Bossuet : dat "Barmhartigheid een onafscheidbaar deel is der geregtigheid."

Na al de verdedigers van de beschuldigden gehoord en beraadslaagd te hebben, sprak het hof Generaal Cubières vry der misdaad van opligting, maar verklaarde hem en de andere beschuldigden schuldig aan omkooping en bedriegery. Op den 16 July stond het vonnis uitgesproken te worden.

By gelegenheid dat het Ministerie door den Heer Gerardin beschuldigd werd, bragt de Heer L'Herbette in de kamer van Gedeputeerden eene beschuldiging tegen het Bestuur in. Hy zeide dat de Koning eene grootere hoeveelheid hout van de kroonlanden had laten vellen, dan hy daartoe geregtigd was ; dat hy de eigendommen van den staat daardoor had be nadeeld en vyf en zestig millioenen franken meer had ontvangen dan hem toekwam.

De Minister van Financien trachtte de zaak te verdedigen en zeide : dat de Koning, by voorkeur van de Fransche, de Duitsche wyze van houtvelling om bosschen te dunnen aangenomen heeft.

Ridderlyk gedrag van Koning Lodewyk Philips. Onder dit hoofd vinden wy in de buitenlandsche correspondentie van de *Boston Atlas*, onder dagteekening van Parys 1 July, het volgende geval, hetwelk strekken moet als eene aangename verpozing van zoo vele gevallen wegens vernederende handelingen van het gouvernement, welke door dien correspondent in den laatsten tyd zyn medegedeeld geworden.

Eenige maanden geleden werd de Markies de Pastoret by Hendrik de V. te Venetie ontboden ter verhandeling van zaken betreffende den gevallen dynastie. Uit vreeze dat zyn hotel, gedurende zyne afwezigheid, door de politie onderzocht kon worden, vertrouwde hy onder de bewaring van Mevrouw Gravin de Guerin, die by hem bekend stond als eene der sterkste Royalisten in de *Faubourg St. Germain*, eene doos toe, bevattende zyne belangrykste documenten. In de laatste dagen der maand Juny keerde hy in Parys terug en begaf zich terstond by de gemelde Gravin om zyne kostbare doos terug te nemen. "Myne waarde Markies," zeide de Gravin met een treurig gelaat, "gy weet dat ik ongelukkig ben. De omwenteling van 1830 heeft my geruineerd, en ik kan de gelegenheid, welke zich thans voordoet om mynen stand in de maatschappy te herstellen, niet voorby laten gaan, ik moet dus voor de teruggave van uwe doos met documenten, welke U en uwe vrienden in groot gevaar kunnen brengen, eene som van 60,000 fr. vorderen."

De Markies schoon ten uiterst verontwaardigd, gedroeg zich verstandig en zeide : "Mevrouw uw gedrag is zeer laakbaar en het myne des te meer, om in U zoo veel vertrouwen te stellen. Ik heb by my, gelyk gy verwachten kunt, zoo veel geld niet, maar ik zal morgen myn secretaris met dat bedrag zenden. Ik groet U."

De Markies had hare woning niet verlaten of het viel haar in, dat zy meer geld had kunnen vorderen, en zonder eenig tydverlies ging zy naar de *Prefecture de Police*, met zich de doos met documenten medenemende. Zy liet haar aandienen met de verklaring, dat zy zaken van groote aangelegenheid mede te deelen had. De Heer Delessert ontving haar terstond. Zy maakte hem bekend, dat zy zeer gewigtige documenten onder zich had, voor dewelken de Markies de Pastoret haar 80,000 fr. aangeboden had, en welke zy bereid was aan het gouvernement voor 100,000 fr. te verkoopen.

"Het is eene belangryke zaak," zeide de Heer Delessert, "en ik wil hierin niet gaarne op eigene verantwoordelykheid handelen. De Koning bevindt zich dezen morgen op de Tuillerien, laat ons dadelyk by hem gaan."

Dit stond de Gravin niet zeer aan, maar zy kon niets anders doen, zy was reeds te ver gegaan, en na verloop van een half uur bevond zy zich voor Lodewyk Philips en bedremmeld deed zy haar verraderlyk aanbod. "Honderd duizend franken is veel geld," zeide de Koning, "voornamentlyk om dat gy in het bezit der papieren zyt, en wy derzelver waarde niet kunnen beoordeelen" "Hier is de doos, welke dezelven bevat," hernam de Gravin. De Koning nam de doos uit

hare hand, ging naar de deur en gaf dezelve ongeopend aan zynen adjudant over, zeggende: "Breng deze doos aan den Markies de Pastoret en zeg hem, dat het Louis Philippe zeer aangenaam is, hem van dienst te kunnen zyn." Zich wendende tot de Gravin, zeide hy: "Wat U betreft Mevrouw, ik raad U aan steeds in het geheugen te houden: dat Eerlykheid boven alles gaat." Dit zeggende, verliet hy het vertrek, terwyl de teleurgestelde vrouw sluipend en beschaamd uit het paleis vertrok.

De Couranten der Legitimisten geven een ander verhaal van deze gebeurtenis, en ten einde deze edelmoedige handeling des konings hare geheele waarde te doen verliezen, zeggen zy: dat Z. M. reeds bekend was met den inhoud der gemelde documenten; want de Markies de Pastoret was steeds omringd door de geheime policie agenten des konings.

Pruissen. Op den 26 Juny is de Algemeene Landdag van Pruissen gesloten geworden door den Heer De Bodelschwing, in naam des Konings. Deze Ryksvergadering is in het begin der maand February by koninklyk patent byeengeroepen en derzelver zittingen zyn op den 13 April geopend, hebbende dus ruim twee maanden geduurd.

Veel zyn de zaken, welke aan derzelver beraadslagingen zyn onderworpen geworden. Er zyn vele petitien over de vryheid der drukpers, over het oprigten van een handels ministerie, over de byeenroeping van den Landdag om de twee jaren, over de opheffing der Censuur, enz. ingekomen, doch weinig is er beslist. Intusschen is het Bestuur te weten gekomen, wat er begeert wordt door het volk.

Het getal petitien, by de stenden Curie ingediend, bedroeg 453, hiervan zyn slechts 66 afgehandeld.

Behalve de vele zaken, welke de verzoekschriften aan de hand gaven, waren er nog in de laatste dagen drie koninklyke voorstellen van groot belang te verhandelen, als: de wet nopens de regten der Joden, die over de waarborg voor den Oostenrykschen yzeren spoorweg en die over de belasting.

De beraadslagingen over de regten en privilegien der Joden duurden vyf volle zittingen, en de by deze gelegenheid gehoudene redevoeringen overtroffen, naar men zegt, alle andere, welke dezelven voorafgegaan waren over andere onderwerpen, in welsprekendheid. Men had hier vryheid alles te kunnen zeggen zonder gevaar te loopen in het minste de regten des konings aanteranden.

Deze beraadslagingen werden op den 19 Juny gesloten. Het amendement van den Heer Beckerath om den Joden gelyke regten, zonder eenig voorbehoud, met de Christenen te geven, is verworpen met 215 stemmen tegen 183.

Het voorstel om de Joden in den Landdag zitting te verleenen is afgestemd met 220 stemmen tegen 219.

De wet over de regten en privilegien der Joden is niettemin zeer goed in den vorm, zoo als dezelve doorgegaan is, ofschoon dezelve niet volledig is. By deze wet worden gelyke regten vastgesteld voor al de Joden door het gansche ryk; deze regten bevatten slechts twee uitzonderingen: de Joden mogen geene leden van den landdag zyn, noch mogen eenige kerk begiftigen.

Op den 21 begonnen de beraadslagingen over de vryheid der drukpers. Men verwachte nadrukkelyke en lange debatten over dit onderwerp te hooren; men is echter hierin zeer teleur gesteld. Het was, gelyk men zich hierover uitdrukt: eene overwinning zonder gevecht.

De Minister zeide: dat aangezien de koning de wenschen van de rekwestranten voorgekomen is, en dat Z. M. stappen genomen heeft, om deze zaak te brengen voor den Duitschen ryksdag, hun dus niets overbleef dan Z. M. hiervoor te bedanken en hem te verzoeken, om, zoo veel mogelyk, het preventive stelsel te wyzigen, en geduldig aftewachten den dag, waarop de volkomene vryheid der drukpers in het ryk kan ingevoerd worden. Meer dan dit, zegt de Minister, is misschien wenschelyk, doch het is niet voorzigtig het te vragen.

Op den 12 werden de beraadslagingen over de belasting op de inkomsten hervat, doch werd de wet dadelyk verworpen met eene stemming van 311 tegen 204. Men zegt, dat deze stemming van aanbelang is, te meer nog doordien het gouvernement verscheidene concessien gedaan heeft om deze wet te doen doorgaan.

Op den 18 is door den Landdag met eene geringe wyziging de bepalingen der wet aangenomen, waarby zekere restrictien op het genot van commerciele en industriele privilegien afgeschaft worden.

De wet nopens de burgerlyke huwelyken is met eenparigheid van stemmen aangenomen.

Het voorstel, om den koning te verzoeken het huwelyk tusschen Joden en Christenen toetelaten, is niet aangenomen; er waren 281 stemmen voor en 143 stemmen tegen. In deze zaak moet er twee derde er voor zyn — er ontbraken dus zeer weinige stemmen. De koning heeft echter zyn voornemen te kennen gegeven, om dit voorstel in overweging te nemen.

Op den 22 is besloten om in stede van de byeenroeping van den Landdag om de twee jaren te bepalen, zulks te laten aan het welbehagen van den koning.

Het wederantwoord van den koning op de constitutionele voorstellen van den Landdag is op den 24 aan de beide kamers medegedeeld geworden. De voornaamste punten van dit antwoord zyn: dat de koning zich verbindt om, in geen geval ook, eenige geldleening te doen, zonder vooraf de toestemming van den Landdag daartoe te hebben erlangd; dat de koning by zyne aanvankelyk gedane toezegging blyft om eens in de vier jaren den Landdag byeen te roepen; en dat hy er op aandringt dat de benoeming der committees, gedurende den tyd tusschen de vergaderingen van den Landdag, geschieden zal volgens het koninklyke patent van den 3 February.

Op den 25 werden de committees en de deputatien benoemd, ingevolge de bevelen des konings. De onderscheidene provintien hebben die benoemingen gedaan echter met voorbehoud, dat de deputatien en committees, onder geen voorwendsel ook, de regten van den vereenigden Landdag mogen te kort doen. De gedeputeerden van de Rhynprovintien hebben geweigerd zich hiermede te vereenigen. Er bestond derhalve twyfel of de koning deze benoeming met dit voorbehoud zal goedkeuren.

De Keizer van Rusland zou, naar men berigt, eene som gelds van 11,000,000 zilveren roebels, (een ander berigt zegt 15,000,000) aan den Koning van Pruissen leenen. Deze leening geschiedt niet aan het gouvernement, maar aan den Koning persoonlyk. Men merkt hierby aan, dat de belangrykheid dezer gebeurtenis niemand ontgaan zal, die met oplettendheid de jongste staatkundige gebeurtenissen in Pruissen hebbe gade geslagen.

Het is ook niets vreemds, dat de Koning persoonlyk eene leening doet ten behoeve van het gouvernement; trouwens, toen de buitengewone staats uitgaven, veroorzaakt door den toestand, waarin Europa in 1830 gebragt was, de schatkist uitgeput hadden, deed de Koning persoonlyk eene leening van 10,000,000 daalders.

Er waren berigten uit Lissabon tot den 9 July. De rust was er volkomen hersteld. Oporto werd bezet door de Spaansche krygsmagt ten getalle van 13,000 man, onder Generaal Concha, en de Portugesche krygsmagt sterk 8,000 man, onder Generaal Saldanha. De junta heeft zich ontbonden en by die gelegenheid eene proclamatie aan het volk van Portugal uitgevaardigd, waarin de voorwaarden, waarop zy zich onderworpen heeft, bekend gemaakt worden.

Het Amerikaansche eskader, onder bevel van Commodore Perry, was in de maand Juny naar de rivier van Tabasco gestevend, om deze stad in bezit te nemen. Op den 25 Juny keerde deze Commodore aan boord van zyn schip, liggende voor den mond van de rivier, terug en vaardigde eene dagorder uit aan de officieren, matrozen en mariniers, uitmakende de krygsmagt, welke Tabasco veroverd heeft.

De byzonderheden dezer overwinning worden zakelyk aldus verhaald:

Commodore Perry vertrok met een sterk detachement van het eskader, om Tabasco wederom te veroveren, of liever in bezit te nemen. Eene krygsmagt van 1200 man, de mariniers er onder gerekend, werd gescheept op kleine en platbodems vaartuigen, welke door vier kleine stoomboten geboegseerd werden. Deze stoomvaartuigen hadden ook op sleep de bombschepen Etna, Vesuvius, Stromboli, de brik Washington, de schoener Bonita en de schoener Spitfire. Dit laatstgenoemde vaartuig had kapitein Taylor aan boord, namentlyk; eene soort van kameelen, door de Amerikanen *the Camel and Submarine man* genaamd.

Met deze sterke magt voer men de rivier op; omtrent vyftig mylen gevaren te hebben, werd de expeditie verontrust door geweerschoten van achter de rotsen en tusschen de kloven langs de beide oevers van de rivier. Gelukkiglyk werd niemand gewond noch gedood. Men deed eenige schoten uit het grof geschut met schroten en bleef verder ongestoord den weg vervolgen. Omtrent 5 mylen afstands van de stad gekomen zynde, moest men ten anker gaan, uithoofde van beletselen door den vyand in den weg gelegd. Hier moest men den nacht doorbrengen, en wel op eene plaats, *el Palmo* genaamd, waar de rivier niet breeder was dan 60 yards.— Het is ligt te begrypen, dat de Amerikanen geheel blootgesteld waren aan het vuur der Mexicanen, en niettegenstaande dit werden er slechts drie man gekwetst.

Den volgenden morgen werden er boten uitgezonden om te peilen en te onderzoeken of de vaartuigen over de hinderpalen konden komen; de Commodore bedacht zich echter terstond en gaf bevelen om aldaar eene landing te ondernemen; en in weinige oogenblikken waren de troepen geland met tien bronzen zes ponders. Om de landing te beletten deden de Mexicanen eenige geweerschoten en ontruimden de plaats terstond. De Amerikanen namen na een weinig toeven den marsch aan tegen de stad. Na vier uren geloopen te hebben kregen zy een fort in het gezigt, maar tot hun leedwezen zagen zy de Amerikaansche vlag reeds wapperende op het fort.

Om dit te verklaren, dient: dat de vaartuigen, ontlast van de troepen en het geschut, door middel van Taylors kameelen over de ondiepten waren gebragt en dadelyk den weg naar de stad, de rivier op, hadden vervolgd; en voor dit fort gekomen zynde beschoten zy hetzelve en dwongen de Mexicanen wederom derzelver stellingen te verlaten. Het fort kapituleerde aan kapitein Bigelow, en men vond er eene bezetting van 20 man zeelieden.

De landtroepen vervolgden hierop haren marsch tegen de stad en trokken dezelve binnen met slaande trom en vliegende vaandels, zonder er den minsten wederstand te ontmoeten; de troepen en inwoners hadden dezelve reeds verlaten.

De Mexicanen liepen overal weg voor de Amerikanen, en lieten hen, zonder den minsten wederstand te bieden, al hunne versterkte stellingen, welke zeer gemakkelyk te verdedigen waren, veroveren. De Amerikanen hebben in deze expeditie geen verlies van menschenleven te betreuren; een officier en een paar man hebben eenige ligte kwetsuren bekomen. Na dat zy echter in het gerust bezit der stad waren, en eenige hunner zich buiten de stad, op een kleinen afstand derzelve gewaagd hadden, verloren zy verscheidene manschappen, welke de Mexicanen vermoord, gevierendeeld en te droogen aan de takken van boomen opgehangen hadden.

In de stad vond men eene menigte wapens, geschut en krygsbehoeften, waarvan het grootste gedeelte vernield werd. Na er vyf á zes dagen vertoefd te hebben, keerde de expeditie terug, achterlatende kapitein Van Brunt als gouverneur der plaats, eene genoegzame bezetting met de vaartuigen Scourge, Spitfire en Etna.

De terug gekeerde vaartuigen bleven eenige dagen voor den mond van de rivier liggen, en aldaar ontving men de tyding, dat de bezetting der stad aangevallen was, echter zonder eenig ernstig gevolg.— Er werd eene versterking naar de stad gezonden. Op den 30 Juny lag het Amerikaansche eskader wederom voor het eiland Sacrificios ten anker.

In Boston waren er berigten uit Californien ontvangen vermeldende de aankomst te Monterey, in het laatst der maand Mei, der overzeesche expeditie om Kaap Hoorn, onder het bevel van Kolonel Stevenson.

Generaal Kearney, Gouverneur van Monterey, had eene proclamatie uitgevaardigd, waarin de volgende zinsnede voorkomt:

"De sterren en strepen wapperen thans over Californiën, en zoo lang de zon blyft schynen, zullen deselven blyven wapperen over dit land, over deszelfs inboorlingen en over allen, die eene woning in deszelfs boezem mogen zoeken."

Verders zegt Generaal Kearney, dien men de onderkoning van President Polk in Californien noemt: "Het is de begeerte en het voornemen van het gouvernement der Vereenigde Staten, om, zoo spoedig mogelyk, eene vrye regering, gelyk aan die van hunne eigene staten, in Californien intevoeren. De inwoners zullen welhaast opgeroepen worden om de regten van vrye burgers uitteoefenen, door hunne eigene vertegenwoordigers te kiezen."

Matzatlan was nog op den 19 Juny niet veroverd; het werd steeds geblokkeerd door een smaldeel van de Amerikaansche zeemagt in de Stille Zuid Zee.

De Amerikanen werden in Santa Fé en andere bezette steden in het noordelyke gedeelte van Mexico gedurig verontrust door de Indianen, aangevoerd door Mexicanen, welke alle gelegenheden te baat nemen, om kleine afdeelingen troepen, op afgelegene plaatsen aantevallen en derzelver vee en ba aadjen wegtevoeren. Dit gelukt hun meestentyds, omdat zy by troepen van 300 á 400 man rondzwerven. De Amerikanen daarentegen hebben weinige krygsmagt in die streken en wagen te zeer om met zwakke escortes goederen van de eene plaats naar de andere te vervoeren. Zy verliezen niet alleen hun vee en andere eigendommen, maar wanneer zy het ongeluk hebben in handen der Indianen te vallen, dan worden zy wreedaardiglyk om het leven gebragt. Vyf hunner zyn onlangs gescalpeerd geworden.

Te Baltimore is in de verledene maand July van Cumana, over St. Thomas, de Amerikaansche schoener Cecil aangekomen medebrengende eene som van twintig duizend dollars, welk geld gevischt is geworden uit het by het eiland Margaritha gezonkene spaansche oorlogschip de San Pedro. Men gaat dus nog voort geld te vinden in dit schip.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 27 Augustus 1847.

NAMENS den Heer Gezaghebber wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 4 September als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 18¼ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 27 Augustus 1847.

ALZOO de persoon van *LEAH VAN ABRAHAM JESURUN*, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber heeft geadresseerd met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor den haar in eigendom aankomenden slaaf Nicolaas, oud 28 jaren, zoon van Sebel, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 27 Augustus 1847.

ALZOO de persoon van *MARIA H. DOBBEYNS*, alhier woonachtig, zich by rekwest aan den Heer Gezaghebber heeft geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de haar in eigendom aankomende slavin Maria Justina, oud 14 jaren, dochter van Calister Olaria, zoo is het, dat de Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavin mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

Gouvernements Wissels.

WORDT bekend gemaakt, dat er op aanstaanden Woensdag, den 1 September, verkocht zullen worden Wissels op het Ministerie van Kolonien ten bedrage van *Negen duizend en vyf honderd gulden*, betaalbaar zes maanden nazigt, met bepaling, dat het aanbod van agios in decimalen, met geheele centen te berekenen, zal worden aangenomen.

Die daartoe gading hebben, gelieven zich ter Administratie van Financien met beslotene biljetten van inschryving te vervoegen op bovengezegden datum, des voormiddags uiterlyk te tien ure.

Curaçao den 27 Augustus 1847.
De Administrateur van Financien,
H. KIKKERT.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Carolina y Ma. Lea. Penso.
J. H. Penso.
José Fidanque.
O. M. Da Costa.

Curaçao den 27 Augustus 1847.
De Commis, belast met de post-directie,
JOHN C. GAERSTE.

Citatie by Edicte.

NICOLAAS EVERTSZ, wonende alhier, impetrant van brieven van Cessie,

DAGVAART

Alle zyne buitenlandsche Crediteuren, tegen Maandag, den 1sten November dezes jaars, des morgens te tien ure, voor de Edele Achtbare Regtbank dezer Kolonie, ter rolle van Commissarissen uit dezelve,

Om de gemelde door hem van deze Regtbank, op den 10den dezer maand Augustus geobtineerde brieven van Cessie, te zien overleggen; en voorts te aanhooren den Eisch tot interinement van dezelve brieven, daarop te antwoorden en verder voort te procederen als naar style, alles met de kosten ofte &c.

Curaçao den 26 Augustus 1847.
GAERSTE,
Procureur.

Aldus gepubliceerd en aangeplakt op Curaçao dato utsupra.

De Deurwaarder en Geregts Bode,
Voor denzelven,
A. MADURO,
BeEd. Klerk.

BEVALLEN op heden, van een Zoon, ABIGAEL PENSO, Echtgenoot van D. DELVALLE HENRIQUEZ.

Curaçao den 27 Augustus 1847.

C U R A Ç A O.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.

Aug. 20 ven. gol. Lavinia, J. G. Dominguez, Coro.
—— 21 ven. gol. Eclipse, G. Muller, Maracaybo.
—— 23 ned. gol. Esther, J. H. Montanus, Coro.
—— 24 ven. gol. Active, M. Torres, Vela de Coro.
—— — ned. gol. Maria, J. Blan, Maracaybo.
—— 25 am. gol. Euphemia, T. Eldridge, New York.
—— — ned gol. Eensgezindheid, L. Boom, Bonaire.

UITGEKLAARD.

—— 21 ven. gol. Dos Hermanos, E. Ramires.
—— — ned. gol. Adelaida, F. van Gricken.
—— 23 ven. bark Bonaire, N. Maduro.
—— 24 ned. bark Onderneming, W. Glaser.
—— — am. gol. Manson, M. R. Colman.
—— 25 dom. gol. Petit Marie, V. Valentine.
—— 26 ned. gol. Esther, J. H. Montanus.
—— — ven. gol. Lavinia, J. G. Dominguez.
—— — ven. gol. Anita, J. Henriquez.
—— 27 eng. gol. Henry King, J. Hassell.
—— — am. brik Ellsworth, T. Johnson.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.

SEPTEMBER 1847.

L. K. Woensdag den 1 te 4 u. 38 m. 's morgens.
N. M. Donderdag den 9 te 11 u. 11 m. 's morgens.
E. K. Vrydag den 17 te 2 u 45 m. 's namiddags.
V. M. Vrydag den 24 te 9 u. 49 m. 's morgens.

Z. M. Schoener de Vos, onder bevel van den Luitenant ter Zee 1ste klasse J. de Haan, is verleden Zondag, den 22 dezer, van Aruba binnen deze haven teruggekeerd en den volgenden dag, in den avond, wederom naar dat eiland vertrokken.

Donderdag morgen is Z. M. Brik de Meermin, onder bevel van den Kapitein Luitenant ter Zee J. van der Schaaff, laatst van La Guayra, alhier aangekomen.

HUWELYK VAN LISZT,

zoo als men het in de Kronyk van Praag *verhaald vindt.*

Na den geheelen zomer in de voornaamste steden van Duitschland groot geld opbrengende concerten gegeven te hebben, bevond *Liszt* zich in de maand October vj. te Praag. Daags na zyne aankomst in die stad, doet een onbekende zich by hem aanmelden. Het was een grysaard, wiens uiterlyk diepe armoede en een zwaar lyden verried. De beroemde pianist ontving den armen man met eene gulheid, die hy welligt niet aan een groot heer betoond zou hebben. Door deze ontvangst bemoedigd, liet de grysaard zich aldus hooren:

"Ik kom tot u als tot eenen kunstbroeder; vergeef, zoo ik u, in weerwil van den afstand, die er tusschen ons beiden bestaat, dien titel durf geven; dan hoe dit zy, vroeger genoot ik eenige achting; men kende my zeker talent op de piano toe en ik gaf lessen, die my een eervol middel van bestaan verschaften. Nu ben ik oud, in minachting vervallen, bezwaard met een gezin en zonder lessen. Ik woon te Neurenberg; en ben te Praag gekomen, om het gering overschot van eene erfeuis te innen, maar de justitiekosten hebben alles verslonden. Morgen moet ik weder vertrekken en ik ben geheel hulpeloos."

— "En nu zyt gy tot my gekomen, daar hebt ge wèl aan gedaan en ik dank u voor dit blyk van achting. Een' kunstbroeder, een' pianist, een' professor van dienst te kunnen zyn, is my meer dan een pligt, het is my een vermaak. Kunstbeoefenaren moeten gemeene beurs maken, en zoo de fortuin er sommige veronachtzaamt om andere meer te begunstigen, dan zy verdienen, zoo is zulks onder beding, dat het evenwigt door eene broederlyke deeling hersteld zal worden. Ziedaar myne wyze van denken; spreek my niet van erkentelykheid, want ik doe niet anders dan eene schuld betalen."—

Onder het houden van deze edelmoedige toespraak, had *Liszt* eene lade van zyne secretaire geopend, maar niet weinig verwonderd betoonde hy zich, op het zien dat deze lade, zyne gewone schatkist, niet anders meer bevatten dan drie dukaten.

Hy belde om zynen kamerdienaar.— Waar is het geld? vroeg hy. Daar, was het antwoord, en de kamerdienaar wees op de lade. — Ja, daar, maar er is niets, of ten minste byna niets. — Dit weet ik wel, ik heb mynheer gisteren verwittigd, dat het geld zoo goed als op was.

— Gy ziet het myn waarde kunstbroeder, vervolgde *Liszt*, met eenen glimplach tot den armen man, ik ben voor het oogenblik niet ryker dan gy zelf, maar dit verontrust my geenszins, ik heb crediet en binnen kort zal ik op myn piano munt slaan. Intusschen wil ik u niet ten onregte verblyd hebben, of u doen wachten tot dat myne kas weder voorzien zal zyn. Gy zyt gedrongen uit Praag af te reizen; welnu wy zullen middel vinden, om u het benoodigde geld te bezorgen.

Nu opende hy eene lade, waaruit hy een medaillon nam, hetwelk hy den grysaard overhandigde.

Ziedaar, sprak hy, dit zal u helpen.— Het is een geschenk, my door den Keizer van Oostenryk vereerd; zyne beeldtenis met juweelen omzet. Van penseel is het maar middelmatig, maar de diamanten zyn fraai. Neem ze derhalve en verkoop ze, de prys, dien gy er voor maken zult, behoort u.

De oude pianist wilde te vergeefs weigeren eene zoo ryke gift aan te nemen.— *Liszt* heeft eene manier van geven, die geen afwyzen gedoogt. Na eene korte woordenwisseling vertrok de grysaard, en zynen weldoener met zegeningen overladende, begaf hy zich naar den voornaamsten juwelier der stad, om aan dezen de juweelen van het medaillon te koop te bieden.

Op het zien van een zoo armoedig gekleed man, die groote haast maakte, om zich van het kostbaar edelgesteente te ontdoen, waarvan hy zelfs de waarde niet scheen te weten, ontstond er by den juwelier een zeer vergeeflyk vermoeden, en terwyl hy veinsde de juweelen met diepe aandacht te beschouwen en te waardeeren, fluisterde hy zyn bediende heimelyk iets toe. Deze verwyderde zich hierop, maar kwam een oogenblik later terug, met een geleide van agenten van politie en van soldaten, die den armen man, in weerwil van zyne betuigingen van onschuld, in hechtenis namen. — In de gevangenis zult gy u, dus voegde men hem toe, voor den regter kunnen verdedigen. — Op deze wyze is het, dat het geregt te Bohemen te werk gaat. In de gevangenis veroorloofde men den arrestant evenwel, *Liszt* met een briefje van het hem overgekomene te verwittigen.

Liszt snelde naar den juwelier. Gy hebt, zeide hy, een onschuldige doen arresteren, gy dient oogenblikkelyk met my mede te gaan, om hem weder in vryheid te doen stellen. De man, die u die juweelen te koop heeft aangeboden, is er de wettige eigenaar van, want ik heb ze hem ten geschenke gegeven. — Maar gy zelf mynheer, vroeg de juwelier, wie zyt gy? — Myn naam is *Liszt*. — Ik ken niet een financier van dien naam. — Dit kan wel zyn, maar ik zal my wel bekend weten te maken. — Maar mynheer, weet gy wel dat die juweelen eene waarde hebben van zes duizend gulden. — Des te beter voor hem, aan wien ik ze geschonken heb. — Maar mynheer, gy zyt dan wel ryk, dat gy zulke geschenken kunt geven. — Myne geheele tegenwoordige fortuin bestaat uit drie dukaten. — Dan zyt gy niet wel by het hoofd. — O neen, maar ik heb slechts de toppen myner vingers te bewegen, om zoo veel geld te bekomen als ik maar wil. — Dan zyt gy een toovenaar. — Ik zal u wyzen, welke de toovery is, die ik bezig.

Liszt had gezien, dat er in de kamer een piano stond, hy ging er heen en liet zyne vingers over het klavier loopen; voorts zich door zyne ingeving latende medeslepen, improviseerde hy eene van die treffende en fantastische symphoniën, waarvan hy alleen het geheim bezit.

Op de eerste accoorden, die hy had doen hooren, was een jong, schoon, lieftallig meisje in het vertrek verschenen; onbewegelyk en aandachtig bleef zy staan, zoo lang de symphonie duurde, maar naauwelyks hield de laatste noot op te trillen, of vol geestdrift riep zy uit: Bravo *Liszt*, het is verwonderlyk. — Kent gy dien heer dan, vroeg de juwelier aan zyne dochter.— Het is voor de eerste maal, dat ik het geluk heb hem te zien en te hooren, gaf zy ten antwoord, maar *Liszt* alleen is in staat zoodanige klanken op de piano voort te brengen.

Dit compliment was des te vleyender, daar het door een zoo lieve mond werd geuit, het moest het hart, zoowel als de eigenliefde welkom wezen. Evenwel, na zoo goed hy kon een antwoord uitgebragt te hebben, ontrukte *Liszt* zich aan het genoegen van een eerst onderhoud, om den gevangene te gaan bevryden.—De juwelier vergezelde hem en daar hy zich zyne misvatting schaamde, poogde hy dezelve te herstellen, door de beide toonkunstenaren te souperen te noodigen; de honneurs werden waargenomen door de dochter, die zich door de edelmoedigheid van *Liszt* niet minder getroffen, dan met zyn talent ingenomen betoonde.

's Avonds kwamen de muzykanten der stad, den beroemden pianist eene serenade brengen, en den volgenden dag kwamen de notabelen, de grootste heeren, hun bezoek by hem afleggen. Men bad hem, eenige concerten te geven, het aan hem overlatende den prys daarvoor te bepalen. De juwelier begon alsnu te begrypen dat een talent, als dat van *Liszt*, wel het fijnste edelgesteente kon opwegen, en de eerbewyzen met welke hy *Liszt* zag overladen, vervulden hem met verbazing, maar ook tevens met eerbied. Toen hy zag dat *Liszt* zyne bezoeken al drukker en drukker herhaalde, was hem dit aangenaam, en toen hy bespeurde dat zy voornamelyk om de wille zyner dochter waren, rees zyne blydschap hierover ten top. Hy had in zynen handel groote schatten overgewonnen, en dikwerf had hy gewenscht dezelve te kunnen doen strekken, om zyne dochter een luisterryk huwelyk te bezorgen; maar de Duitsche adel hecht te zeer aan deszelfs vooroordeelen; de graven en baronnen hadden de aanzoeken des juweliers steeds met trotschheid beantwoord en daarom greep deze nu met vreugde de gelegenheid aan, die zich voordeed, om ten minsten eenen schoonzoon te verwerven, die door de grootste heeren van Bohemen als hun gelyke werd behandeld.

Het jonge meisje was niet ongenegen, zich naar de wenschen haars vaders te voegen, en op zekeren dag sprak de vader, met Duitsche rondborstigheid, *Liszt* aldus aan.—Hoe vindt gy myne dochter?—Aanbiddelyk.—Hoe denkt gy over het huwelyk?—Wel genoeg, om het wel eens te willen beproeven.—Wat zoudt gy zeggen van een huwelyksgoed van drie millioen?—Ik zou het in grooten dank aannemen.—Gy hebt my verstaan. Myne dochter staat U aan; gy staat haar aan, het huwelyksgoed is gereed; wordt myn schoonzoon.—Niets liever.—En de volgende week werd de bruiloft gevierd.

BEKENDMAKING.

WORDT aan het publiek bekend gemaakt, dat de troepen van dit Garnizoen, in de aanstaande week, met Maandag, den 16 dezer te beginnen, eenen aanvang zullen maken met praktische schietoefening naar de schyf, uit klein geweer, en wel op het Rif bewesten het Lazaret, zullende, telkens dat er gevuurd zal worden, eene roode vlag van den vlaggestok van het fort Rif geheschen worden en aldaar blyven waaijen tot den afloop der bedoelde exercitien, die des morgens zullen plaats hebben.

Wordende een ieder gewaarschuwd zich buiten de vuurlyn te houden, ter voorkoming van ongelukken.

Curaçao den 13 Augustus 1847.

De fungerende Plaats Majoor,

D. A. DU CLOUX,

1e. Luit. Garnizoens Adjudant.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Heere Straat, Huis No. 41. De prys derzelve is f 12.'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.